

ЖУК Сергій Якович (23. 03(04. 04). 1892, Київ — 01. 03. 1957, Москва) — фахівець у галузі гідротехніки. Академік АН СРСР (1953). Генерал-майор інж.-тех. служби (1943). Герой Соц. Праці (1952). Сталінська премія (1950, 1951). Державні нагороди СРСР. Закін. Петрогр. інститут шляхів сполучення (нині С.-Петербург, 1917). Очолював проектування та будівництво великих гідротех. споруд, зокрема каналу ім. Москви, Волго-

Донського комплексу, Волзької та Рибін. ГЕС. Один з ініціаторів повороту сибір. рік у Казахстан і Середню Азію. Від 1942 — директор і гол. інж. інституту «Гідропроєкт» Міністерства електростанцій СРСР (Москва), якому 1957 присвоєно його ім'я. Водночас від 1953 — голова Секції з наук. розроблень водного господарства АН СРСР. Депутат ВР СРСР 1-го та 4-го скликань. Зробив знач. внесок у створення рад. школи гідротехніків. Ним розроблено принципово нові комплексні схеми використання водних ресурсів. Прах Ж. розміщений у Кремлів. стіні на Красній площі.

Основні праці

Лесосплавные лотки, расчет и конструкции сплавных желобов, бревноспусков и плотоходов. Ленинград, 1925; Средне-Германский канал // Водные пути Германии и Северной Америки. Ростов-на-Дону, 1930.

Рекомендована література

1. Жук Сергей Яковлевич // Вест. АН СССР. 1954. № 1
2. С. Я. Жук: Некролог // Там само. 1957. № 3.

Б. М. Островерх

Бібліографічний опис:

Жук Сергій Якович / Б. М. Островерх // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18312>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).